

Намій
презентації

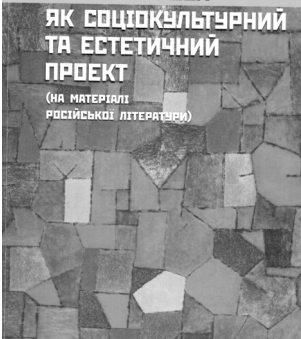
ВСЕСВІТ. – 2015. – №11-12.

Номер відкривається зарубіжною поезією про війну “Пес війни” простягнув хутко руку мені”, а також вибраними віршами Редьярда Кіплінга і Сретена Перовича. Рубрика “Проза” знайомить читача з романом Олександра Овсюка “Лісовий закуток” та оповіданнями Ісабель Альєнде “Клариса”, Томаса Пінчона “Смерть і милість у Відні” й Ганса Бендера “Вечірня заграва, вранішня заграва”. У рубриці “Письменник. Література. Життя” зі статтями виступають Дмитро Дроздовський (“Пан із саквоюжем”), Шарль Лом’є (“Історія ордену єзуїтів”), Григорій Кримчук (“Вірменський характер як сила нації”), Григорій Клочек (“Одного разу в Стамбулі”), Людмила Грицик (“Поезія А. Церетелі в сучасному комунікаційному просторі”), Ігор Лімборський (“Університет початку XXI століття: між глобалізацією та кризою гуманітарних наук”), Валентина Соболь (“Buonfigno, signa mascara!”), Кость Котко (“Стамбульські фота”), Дмитро Чистяк (“Висока і чиста зоря Дмитра Чередниченка”), Максим Стріха (“Поет Редьярд Кіплінг: знайомство триває”), Марія Семашина (“Поза межами болю”), Володимир Скринченко (“Доля музиканта”), Світлана Кучерявенко (“Україна – це правда. А я на боці правди”). На закінчення номера – оповідання Пу Сунліна “Розмальована шкіра”.

I.X.

Ганна Улюра

**ПОСТРАДЯНСЬКА
ЖІНОЧА ПРОЗА
ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ
ТА ЕСТЕТИЧНИЙ
ПРОЕКТ**
(НА МАТЕРІАЛІ
РОСІЙСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ)

Наші
презентації

Улюра Г. Пострадянська жіноча проза як соціокультурний та естетичний проект (на матеріалі російської літератури). – К.: Ніка-Центр, 2015. – 608 с.

Монографія присвячена системному аналізу пострадянської жіночої прози, здійсненому на матеріалі російської літератури 1990–2010-х рр. Жіноча проза розглядається тут як структура теоретичного проекту, яка розкриває тенденції культурного та ідеологічного виробництва, пов'язаного з наративізацією гендера. Літературні жіночі практики вивчаються з позиції репрезентацій жіночого в культурі (як репресивних або як таких, що корелюють із думкою про самодостатню жіночу суб'єктність). Пропонуються нові визначення понять “жіноча проза”, “жіноча література”, “жіноче письмо”, обґрунтовується методологічний потенціал категорії “внутрішній жіночий досвід” щодо аналізу художньої літератури. Вводиться до обігу корпус російських пострадянських творів Марії Арбатової, Марусі Климової, Людмили Уліцької, Тетяни Толстої, Оксани Робскі, Ірин Полянської, Валерії Нарбікової, Маргарити Мекліної, Юлії Кісіної та багатьох інших. Надається нова інтерпретація визначних для сучасної жіночої прози текстів. Книжка адресована літературознавцям, викладачам, аспірантам, студентам-філологам. Також вона прислужиться тим, чиє поле наукових інтересів – гендерні студії.

Ю. Ш.

Тетяна Лях

ТВОРЧИСТЬ
МАРКА ЧЕРЕМШИНИ

Наші
презентації

Тетяна Лях. Творчість Марка Черемшини у контексті західноукраїнської новелістики: жанрово-стильові тенденції. – Ужгород: Видавництво “Гражда”, – 2015. – 200 с.

У монографії здійснено системний аналіз творчого доробку одного з представників Покутської трійці Марка Черемшини (Івана Семанюка) у нерозривному зв'язку з розвитком новелістичної традиції в Західній Україні. Монографічне дослідження складається зі Вступу, чотирьох розділів і Висновків, які послідовно розкривають різні аспекти малої прози Марка Черемшини. Список використаних джерел становлять двісті дев'яносто п'ять позицій. Достатньо повно представлено історію вивчення творчості Марка Черемшини. Йдеться про рецензії і дослідження таких літературознавців, як І. Франко, В. Стефаник, С. Єфремов, О. Маковей, М. Гршевський, О. Грушевський, Г. Хоткевич, М. Зеров, Д. Донцов, О. Гнідан, О. Засенко, І. Денисюк, М. Грицюта, О. Мишанич та ін. Водночас дослідниця наголошує на тому, що багато аспектів творчого доробку Марка Черемшини потребують поглибленого вивчення в контексті новаторських пошуків українського модернізму, у світлі психоаналізу та міфопоетики, у межах проблемно-тематичних та стильових тенденцій, які визначали пошуки західноукраїнської новелістики кінця XIX – початку XX століть. Таким чином, у монографічному дослідженні приділено увагу маловідомим аспектам новелістичного доробку Марка Черемшини, простежено прийоми відтворення внутрішніх психологічних станів персонажа, описано техніку біхавіористичної оповіді, що до неї, на думку дослідниці, вдавався письменник. Наголошено на психологізації, ліризації, синкретизмі суміжних мистецтв, які стали характерними засобами відтворення дійсності для Марка Черемшини, а також на екзистенційній проблематиці поряд із традиційною соціальною темою у новелістиці письменника. Дослідниця розглядає жанрові різновиди творчого доробку Марка Черемшини, виділяє лірико-настрівні малі прозові форми та новели акції. У Висновках йдеться про зародження й функціонування орнаментального стилю в українській прозі кінця XIX – початку XX століть, у межах якого репрезентовано творчість письменника. Новелістика Марка Черемшини, як вважає Т. Лях, розвинулася в руслі оновлення західноукраїнського мистецтва слова з притаманним йому переосмисленням проблем людського буття, появою нових жанрових форм та стильовим синкретизмом.

Т. Б.